

Aanwezig Melikan Kucam, voorzitter
Marina De Bie, Christiaan Backx, schepenen
Kristof Calvo, Anne Delvoye, Catherine François, Caroline Gennez, Hamid Riffi, Ali Salmi, Alexander Vandersmissen, Patricia Verbeeck, commissieleden

Externen: Cherif Al Maliki, Ilyas Zarhoni

Ambtenaren: Werner Van Herle, Lies Vandeneede

Verontschuldigd Bart Somers, burgemeester
Marc Hendrickx, Walter Schroons, Katleen Den Roover, schepenen
Karel Geys, Freya Perdaens, Johan Timmermans, commissieleden

Datum 7 december 2016 – van 20.00u tot 21u30 uur

1. Goedkeuring verslag 9 november 2016.

Niet behandeld

2. Toelichting samenwerking tussen de stad en CEAPIRE (toelichting door Cherif al Maliki en Ilyas Zarhoni).

Cherif Al Maliki en Ilyas Zarhoni informeren de commissie over de werking van het **C**entrum voor **E**xpertise en **A**dvies inzake **P**reventie en **I**nterventie met betrekking tot **R**adicalisme en **E**xtrémisme (kortweg: CEAPIRE) aan de hand van een powerpoint presentatie.

Dhr. Hamid Riffi vraagt hoelang ze al voor de stad werken en waarom wij voor hen moeten kiezen?

CEAPIRE is (op 7/12/2016) ongeveer 6 maanden actief voor de stad Mechelen. Hun troeven zijn de brede expertise, de multidisciplinaire equipe en de jaren ervaring binnen de leefwereld van de jongeren. Er zijn inderdaad veel zelfverklaarde experts die spreken zonder kennis van zaken. CEAPIRE vertrekt vanuit het IS-discours en vandaaruit ontwikkelen ze een efficiënt tegendiscours en breken ze de argumenten één voor één af. Op die manier creëren ze minstens een begin van twijfel bij zoekende jongeren. Verder halen ze goede resultaten die ook door de politiediensten, het OCAD en een aantal Nederlandse steden onderschreven kunnen worden.

Mevr. Anne Delvoye vraagt zich af waarom kinderen van allochtone origine niet in het reguliere jeugdwerk terecht komen (Chiro Scouts)?

Omdat lidmaatschap van generatie op generatie wordt doorgegeven. Zeer veel moslimgezinnen kennen het gegeven van jeugdbeweging niet en ze begrijpen het niet. Anderzijds zou het zeer goed zijn mocht dit mogelijk zijn. Hiervoor zullen een aantal rolmodellen de eerste stappen moeten zetten.

Dhr. Ali Salmi vraagt hoeveel Mechelaars vatbaar zijn voor de radicale ideologieën?

Er zijn geen exacte cijfers, omdat vatbaarheid voor een ideologie weinig zichtbaar is. Er zijn vanuit diverse organisaties een 10-tal bezorgdheidssignalen waarmee CEAPIRE aan de slag is.

Mevr. Cathérine François stelt dat in moskeeën in klassiek Arabisch geprekeet wordt. Hoe weet men dan wat er gezegd wordt?

Enerzijds is er een probleem dat de staatsveiligheid over onvoldoende experts kan beschikken, anderzijds begrijpen vele moskeebezoekers niet wat er gezegd wordt. Een omstandige preek in het Arabisch wordt vaak vertaald in een Nederlandse samenvatting van enkele minuten. Verder zou een Vlaamse Imam opleiding moeten worden uitgebouwd.

Dhr. Kristof Calvo zegt dat hij veel positieve geluiden hoort over de organisatie CEAPIRE. Hij stelt dat men niet bang is voor een 'relieuze' interventie. Hij vraagt of dat een persoonlijke keuze is of dat het beter is een aanpak te bouwen vanuit jeugdwerk, sport, enz.

Het is een En-En verhaal en het is maatwerk in functie van de persoon. Het doel van iedere interventie is een persoon opnieuw activeren in de maatschappij. Religie kan een sleutel zijn om dat te doen, maar die sleutel is niet bij iedereen nodig. Jongeren hebben vaak geen basiskennis van Islam. Ze kennen enkel de door IS voorgekauwde argumenten die ze kritiekloos overnemen (vb. democratie is anti-Islam). Fouad Belkacem bijvoorbeeld kon enkel wat cassettes als een papegaai reciteren. Bij een Syriëstrijder is tijdens een huiszoeking het boek Islam for Dummies teruggevonden.

Dhr. Melikan Kucam stelt dat het radicalisme niet aanwezig is bij Turkse moslims en vraagt of daar een verklaring voor is?

Allicht omdat de Turkse gemeenschap er beter in geslaagd is om de Islam van generatie op generatie door te geven. Er wordt ook meer eenzelfde taal gesproken en er is meer greep of betrokkenheid vanuit Turkije in deze aangelegenheden. Anderzijds zijn Turkse jongeren meer vatbaar voor politiek radicalisme.

Dhr. Alexander vandersmissen vraagt of het klopt dat ouders zelf aang even geen vat meer te hebben op hun kinderen?

Ouders hebben weinig voeling met leefwereld van hun kinderen, vooral hoe ze problemen moeten oplossen. Het zou hen helpen indien ze een andere opvoedingsstijl hadden. De leefwereld van 3de generatie jongeren verschilt zeer veel van die van de 1ste en 2de generatie. Er is social media en internet waar alles zomaar toegankelijk is en moeilijker te controleren is (vb. pesterijen, roddels, ...). Er wordt vanuit de stad ingezet op opvoedingsondersteuning, ook in het kader van de werking rond radicalisering.

Dhr. Ali Salmi stelt dat er terecht veel geïnvesteerd wordt in dit project, maar dat dat veel vroeger had moeten gebeuren. Dan was het nu niet meer nodig. Vroeger werd het belang te weinig ingezien.

Dhr. Kristof Calvo vraagt of er vanuit de organisatie CEAPIRE ook een stuk Islamkritiek is zoals bij Khalid Benhaddou?

Ja, hij staat voor een mondiale rationele interpretatie en het creëren van universele waarden en normen die hier en nu ook werken. Dat is een zelfde doel. De methode verschilt omdat CEAPIRE stelt dat jongeren op een literalistische manier geïndoctrineerd zijn en ze daarom ook via teksten werken om hen 'terug te halen'.

Dhr. Melican Kucam vraagt of er ook niet meer politieke moed getoond moet worden?

Het is belangrijk dat iedereen politiek, religie, media, ... een eenheid creëren, in het bijzonder na de aanslagen. Nu vinden jongeren dat er te veel politieke spelletjes gespeeld zijn en ze voelen zich daar slachtoffer van. Dat werkt verder polarisering in de hand.